

חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968¹

פרק א' - רישוי עסקים

(תיקון התשנ"ה)

1. (א) שר הפנים רשאי לקבוע בצווים עסקים טעוני רישוי ולהגדירם, כדי להבטיח בהם מטרות אלה או מקצתן:

- (1) איכות נאותה של הסביבה ומניעת מפגעים ומטרדים;
- (2) מניעת סכנות לשלום הציבור והבטחה מפני שוד והתפרצות;
- (3) בטיחות של הנמצאים במקום העסק או בסביבתו;

צווים בדבר עסקים
טעוני רישוי
[תיקונים]
התשל"ב, התשל"ד,
התשנ"ד (מס' 2)

1. ס"ח 537, התשכ"ח (16.8.1968), עמ' 204.
תיקונים:
ס"ח 666, התשל"ב (4.8.1972), עמ' 154;
ס"ח 739, התשל"ד (18.7.1974), עמ' 100;
ס"ח 852, התשל"ו (18.3.1977), עמ' 120;
ס"ח 878, התשל"ח (15.12.1977), עמ' 40;
ס"ח 1077, התשמ"ג (11.3.1983), עמ' 48;
ס"ח 1252, התשמ"ח (23.6.1988), עמ' 95;
ס"ח 1305, התש"ן (14.2.1990), עמ' 91;
ס"ח 1320, התש"ן (21.6.1990), עמ' 156 [התש"ן (מס' 2)];
ס"ח 1457, התשנ"ד (24.3.1994), עמ' 111;
ס"ח 1478, התשנ"ד (4.8.1994), עמ' 276 [התשנ"ד (מס' 2)];
ס"ח 1488, התשנ"ה (25.11.1994), עמ' 16;
ס"ח 1505, התשנ"ה (15.2.1995), עמ' 129 [התשנ"ה (מס' 2)];
ס"ח 1521, התשנ"ה (12.4.1995), עמ' 206 [התשנ"ה (מס' 3)];
ס"ח 1660, התשנ"ה (17.3.1998), עמ' 164;
ס"ח 1684, התשנ"ח (6.8.1998), עמ' 329 [התשנ"ח (מס' 2)];
ס"ח 1700, התשנ"ט (31.1.1999), עמ' 70;
ס"ח 1739, התש"ס (11.6.2000), עמ' 193;
ס"ח 1833, התשס"ב (5.3.2002), עמ' 190;
ס"ח 1846, התשס"ב (3.6.2002), עמ' 414 [התשס"ב (מס' 2)];
ס"ח 1920, התשס"ד (18.1.2004), עמ' 91;
ס"ח 1955, התשס"ד (10.8.2004), עמ' 502 [התשס"ד (מס' 2)];
ס"ח 1995, התשס"ה (7.4.2005), עמ' 331;
ס"ח 2020, התשס"ה (8.8.2005), עמ' 751 [התשס"ה (מס' 2)];
ס"ח 2044, התשס"ו (29.12.2005), עמ' 127;
ס"ח 2182, התשס"ח (12.8.2008), עמ' 888. הצ"ח - כנסת 224, התשס"ח, עמ' 266;
ס"ח 2256, התש"ע (29.7.2010), עמ' 644. הצ"ח - ממשלה 469, התש"ע, עמ' 116
הצ"ח - כנסת 311, התש"ע, עמ' 119. הוראות התיקון חלות מיום 29.8.10 עד יום
24.3.13;
ס"ח 2262, התשע"א (18.11.2011), עמ' 40. הצ"ח - ממשלה 436, התשס"ט, עמ' 348.

- (4) מניעת סכנות של מחלות בעלי-חיים ומניעת זיהום מקורות מים
בחמרי הדברה, בדשנים או בתרופות;
(5) בריאות הציבור, לרבות תנאי תברואה נאותים;
(6) קיום הדינים הנוגעים לתכנון ולבניה ולשירותי כבאות.
(ב) היתה אחת ממטרות הרישוי מטרה כמפורט להלן, טעון הצו
התייעצות -

- (1) בסעיף קטן (א)(1) - עם השר לאיכות הסביבה;
(2) בסעיף קטן (א)(2) - עם שר המשטרה;
(3) בסעיף קטן (א)(3) - עם שר העבודה והרווחה;
(4) בסעיף קטן (א)(4) - עם שר החקלאות;
(5) בסעיף קטן (א)(5) - עם שר הבריאות.

2. (א) בעסק שבו נמכרים או מוגשים משקאות משכרים תהא רשות
הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה גם לענינים אלה:

- (1) התאמת החצרים לאפשרויות של פיקוח יעיל מצד המשטרה, הן
מבחינת המבנה והן מבחינת המקום;
(2) התחשבות בצרכיהם של תושבי האזור שבו נמצא העסק;
(3) מניעת רשיונות מאנשים שאינם ראויים להם בשל עברם
הפלילי או מהימנותם, או שלדעת המשטרה אינם ראויים להם בשל
אופיים.

- (1) (א) בעסק כאמור בסעיף קטן (א) לא ימכור אדם, לא יגיש ולא
יספק משקה משכר מהשעה 23:00 עד השעה 6:00 למחרת.
(2) הוראת פסקה (1) לא תחול על -

(א) עסק המנוי בתוספת, לגבי מכירה, הגשה או הספקה של
משקה משכר לצורך שתייה במקום העסק; שר הפנים לאחר
התייעצות עם השר לביטחון הפנים, ובאישור ועדת הפנים
והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לשנות, בצו, את התוספת;
(ב) מכירה של משקה משכר במחסן רשוי שהוא מחסן למכירה
ליוצאים מישראל, כמשמעותו לפי פקודת המכס.

(ב) לענין סעיף זה, "משקה משכר" - משקה תוסס או אלכוהולי שנועד
לצריכת אדם והמכיל, בבדיקת מדגם ממנו, שני אחוזים או יותר אלכוהול לפי
הנפת, למעט סמים ותרופות המוכנים או נמכרים על-ידי רוקח כדין; צויינה
תכולת האלכוהול שבמשקה הנמצא במיכל, ישמש ציון זה הוכחה לכאורה
למידת התכולה.

מכירת משקאות
משכרים
(תיקונים:
התש"ז, התש"ע)

(ג) בעסק כאמור בסעיף קטן (א) תוצג במקום בולט הודעה המפרטת את ההוראות כמפורט להלן:

(1) הוראות סעיף קטן (א1); לעניין זה, יקבע השר לביטחון הפנים בהתייעצות עם שר הפנים, הוראות לעניין נוסח ההודעה, צורתה ואופן הצגתה;

(2) הוראות סעיפים 193(ג) ו-193א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין);

(3) אזהרה בדבר הנזקים האפשריים של צריכת משקאות משכרים, בנוסח, בצורה, בגודל, בצבע, בעיצוב ובמיקום שיקבע שר הבריאות באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

(ד) הוראות לפי סעיפים קטנים (א1) ו-(ג) הן תנאי מתנאי הרשיון של אותו עסק.

2.א (א) בעסק של רוכלות תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה גם לעניינים אלה:

עסקי רוכלות
[תיקונים: התשמ"ח,
התשנ"ד (מס' 2),
התשנ"ה (מס' 2)]

(1) איסור רוכלות באזורים מסויימים, הגבלת מספר הרשיונות לרוכלות בהם, איסור סוגים מסויימים של רוכלות או הגבלת מספר הרשיונות בסוגי רוכלות מסויימים, הכל באופן קבוע או מזמן לזמן, לשם מניעת פגיעה בפרנסתם של רוכלים ובעלי עסקים אחרים, או מתוך התחשבות בצרכי הסדר הציבורי;

(2) ייחוד סוגי רוכלות מסויימים והקצאת מספר מסויי של רשיונות בכל סוגי רוכלות לאנשים הזקוקים לשיקום או לסעד מכוח חוק.

(ב) כל החלטה של רשות הרישוי לפי סעיף קטן (א) -

(1) דינה יהא כדין תנאי שהוסף ברשיון לפי סעיף 7 וערעור עליו לפי סעיף 7א(ה) נדחה;

(2) הודעה עליה תישלח בדואר לבעלי רשיונות לרוכלות הנוגעים בדבר בתחום רשות הרישוי לפי המען שמסרו לאחרונה - ויראהו כאילו הגיעה לתעודתה שבעה ימים לאחר המשלוח - ותפורסם ברשומות ובכל מקום שנוהגים לפרסם בו הודעות פומביות בתחום הרשות.

(ג) רשות הרישוי, בהתייעצות עם מפקד משטרת המחוז תפרסם הצעת החלטה לענין סעיף קטן (א1) בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחומה וכל אדם הרואה עצמו נפגע מהצעה זו רשאי תוך שלושים יום להשיג עליה בכתב לפני -

(1) מועצת העיריה או המועצה המקומית - אם הצעת החלטה היא מאת רשות רישוי בתחום עיריה או מועצה מקומית (להלן - רשות מקומית);

(2) שר הפנים - אם הצעת החלטה היא מאת רשות רישוי מחוץ לתחומה של רשות מקומית; החלטה בהגשה כאמור תהא סופית.

(ד) רשות רישוי שפירסמה הצעת החלטה לפי סעיף קטן (ג), רשאית לסרב לתת רשיון או היתר זמני לרוכלות בהתאם להצעה החל מיום פרסומה וכל עוד לא נתקבלה השגה עליה.

(ה) בחוק זה, "רוכלות" - עיסוק בקניה, במכירה או בהצעת שירותים או מלאכה לציבור שלא בתוך מבנה קבע.

2ב. (א) בעסק של עריכת משחקים תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה, באופן קבוע או מזמן לזמן, גם מתוך התחשבות בצרכי הסדר הציבורי, שלום הציבור או טעמים חינוכיים, אף לעניינים אלה:

(1) איסור פתיחת מקום לעריכת משחקים באזורים מסויימים;

(2) הגבלת מספר הרשיונות באזורים מסויימים;

(3) איסור סוגים מסויימים של משחקים;

(4) הגבלת מספר הרשיונות לסוגי משחקים מסויימים;

(5) הגבלת שעות הכניסה למקום לעריכת משחקים;

(6) הגבלת גיל המותרים בכניסה למקום האמור;

(7) איסור או הגבלה של פעילות נוספת באותם חצרים.

(ב) לענין סעיף זה, "משחקים" - משחקים באמצעות מכונות המופעלות באופן מכני או חשמלי או בדרך אחרת וכן משחקי ביליארד, קלפים, קוביות וכיוצא באלה.

2ג. (א) לא יינתן רשיון או היתר זמני לפי חוק זה לקייטנה אלא אם כן ניתן אישור לכך גם מאת מי ששר החינוך והתרבות הסמיכו לכך ויראו אותו כאילו היה הוא נותן האישור לפי סעיף 6.

(ב) השר, באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, רשאי לפטור בצו מחובת רישוי לפי חוק זה סוגים של קייטנות המנוהלות על ידי ארגונים או גופים שייקבעו.

(ג) לענין חוק זה, "קייטנה" - כמשמעותה בחוק הקייטנות (רישוי ופיקוח), התש"ן-1990.

מקומות לעריכת משחקים (תיקון התשמ"ג)

קייטנות [תיקונים: התש"ז, התשנ"ה (מס' 2)]

2. ת2. (א) לא יינתן רשיון או היתר זמני למכון כושר אלא לאחר התייעצות עם מי ששר החינוך והתרבות¹ הסמיכו לכך, ולאחר שנתקיימו כל התנאים הבאים:

(1) רשות הרישוי מצאה כי מכון הכושר ממוקם במקום מתאים, כי המכשירים בו מוצבים במרחק סביר זה מזה, כי לכל מכשיר מוצמדות, במקום בולט, הוראות היצרן לענין השימוש בשפה העברית, בשפה הערבית ובשפה האנגלית, וכי לקוחותיו של מכון הכושר בוטחו בפרטי הביטוח ובסכומי הביטוח המזעריים שנקבעו לפי סעיף 7 לחוק הספורט;

(2) נקבעו ברשיון או בהיתר זמני תנאים המחייבים את מכון הכושר לפעול בהתאם להוראותיו של חוק הספורט כאילו היתה כל הפעילות המבוצעת בו "פעילות ספורט" כמשמעותה בחוק הספורט.

(3) נקבעו ברשיון או בהיתר זמני תנאים המחייבים את מכון הכושר למלא אחר הוראותיו של חוק מכוני הכושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994.

(ב) השר, בהתייעצות עם שר החינוך והתרבות, רשאי לפטור בצו מחובת רישוי לפי חוק זה סוגים של מכוני כושר, והוא יפטור מחובת רישוי מכון כושר המוחזק והמופעל על-ידי אגודת ספורט כמשמעותה בחוק הספורט.

(ג) לענין סעיף זה, "מכון כושר" - כהגדרתו בחוק מכוני הכושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994.

2. ה2. (א) בעסק של אבזרי מין, תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה, רשאית להשתמש בסמכותה, לשם הגנה על שלומם של קטינים ומניעת פגיעה ממשית בסדר הציבורי, גם לענינים אלה:

עסק של אבזרי מין
(תיקון התשנ"ט)

(1) מניעת רשיונות לפתיחת עסק של אבזרי מין במקום שיש בו משום פגיעה ממשית בקטינים או בדיירי המקום;

(2) איסור כניסה לעסק האמור לקטינים מתחת לגיל 17;

(3) הגבלת צורת הפרסומות לעסק האמור בחזית הפונה לרשות הרבים.

(ב) לענין סעיף זה -

"אבזר מין" - מכשיר המשמש לגירוי או לסיפוק מיני, למעט מכשיר כאמור הנמכר בבית מרקחת;

"עסק של אבזרי מין" -

1. הסמכות הועברה לשר המדע, התרבות והספורט (י"פ 4820, התש"ס, עמ' 1088).

- (1) עסק שעיסוקו העיקרי הוא מכירה או השכרה של אבזרי מין;
 (2) עסק שמאפשר הצצה על אדם העושה מעשה מיני או הנותן שיעשו בו מעשה כאמור.

12. (א) לא יינתן רישיון או היתר זמני לפי חוק זה לאולם שמחות, לגן אירועים או לדיסקוטק, אלא אם כן, נוסף על הוראות חוק זה, הותקן באולם השמחות, בגן האירועים או בדיסקוטק התקן מד רעש, המודד את עצמת הרעש במקום, המתריע על מפלס רעש העולה על מפלס הרעש שקבע השר לאיכות הסביבה לפי הוראות סעיף קטן (ב), והמביא לניתוק זרם החשמל למערכת ההגברה באולם השמחות, בגן האירועים או בדיסקוטק לאחר פרק זמן של התרעה שקבע השר לאיכות הסביבה כאמור.

אולמי שמחות,
 גני אירועים
 ודיסקוטקים
 (תיקונים:
 התשס"ב, התשס"ו)

(ב) השר לאיכות הסביבה, בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע תקנות לענין סעיף זה, ובין השאר לענין התקן מד הרעש ואופן התקנתו, מפלס הרעש שעליו יתריע ההתקן ופרק הזמן של ההתרעה שלאחריו ינותק זרם החשמל למערכת ההגברה; בתקנות לפי סעיף קטן זה רשאי השר לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של אולמי שמחות, גני אירועים או דיסקוטקים בהתחשב, בין השאר, בנתונים ובמאפיינים פסיים של אולמי השמחות, גני האירועים או הדיסקוטקים, לרבות שטח, גובה וקירוי, העשויים להשפיע על עצמת הרעש.

(ג) התקנת מד רעש לפי הוראות סעיף זה והפעלתו התקינה הם תנאי מתנאי הרישיון או ההיתר הזמני, לפי הענין, של עסק שהוא אולם שמחות, גן אירועים או דיסקוטק.

- (ד) (1) המשבש פעולתו של התקן מד רעש שהותקן לפי הוראות סעיף זה, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
 (2) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על מי שחלות לגביו הוראות סעיף 14.

12. (א) בעסק שהוא כולו או חלקו מקום לעשיית כתובות קעקע, לא יעשה אדם כתובת קעקע בגופו של קטין שטרם מלאו לו 16 שנים, אלא בהסכמת אחד מהוריו או אפוטרופסו; לענין סעיף זה, "הסכמה" - הסכמה בכתב בפני אותו אדם.

עסק של כתובות
 קעקע וניקוב חורים
 בגוף לצורך ענידת
 תכשיטים
 (תיקונים:
 התשס"ב (מס' 2),
 התשס"ד (מס' 2))

(1א) בעסק שהוא כולו או חלקו מקום לניקוב חורים בגוף לצורך ענידת תכשיטים, לא ינקב אדם חור כאמור בגופו של קטין שטרם מלאו לו 16 שנים, שלא בתנוכי האוזניים, אלא בהסכמת אחד מהוריו או אפוטרופסו.

(ב) אדם העומד לעשות כתובת קעקע או ניקוב חור לצורך ענידת תכשיטים שלא בתנוכי האוזניים בגופו של אחר, רשאי לדרוש ממי שמבקש לעשות בגופו כתובת קעקע או ניקוב חור כאמור, שיציג לפניו תעודה שבה ניתן לודא את גילו ורשאי הוא לדרוש גם תעודה מהורה או מאפוסטרופסו המעידה על הקשר ביניהם.

(ג) בעסק כאמור בסעיפים קטנים (א) או (א1), תוצג, במקום בולט לעין, הודעה המפרטת את הוראות סעיפים קטנים (א), (א1) ו-(ב), לפי הענין.

(ד) הוראות סעיפים קטנים (א), (א1) ו-(ג) הן תנאי מתנאי הרישיון של עסק כאמור.

(ה) שר הפנים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע הוראות לענין סעיף זה לרבות בענינים אלה:

(1) נוסח ההסכמה בכתב כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(א1) ומשך הזמן הנדרש לשמירתה בעסק;

(2) נוסח ההודעה כאמור בסעיף קטן (ג), צורתה ואופן הצגתה.

2.ח (א) לא יינתן רישיון או היתר זמני לפי חוק זה למיתקן ספורט, אלא אם כן ניתן אישור לכך גם מאת מי ששר התעשייה המסחר והתעסוקה הסמיכו לכך.

(ב) שר התעשייה המסחר והתעסוקה, לאחר התייעצות עם שר המדע התרבות והספורט, יקבע, בצו, סוגים של מיתקני ספורט שעליהם תחול חובת אישור לפי סעיף זה.

מיתקני ספורט
(תיקון התשס"ח)

3. (א) בעסק של עינוג ציבורי תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה גם להתאמת החצרים מבחינת המבנה.

(ב) "עינוג ציבורי" - הצגות של תיאטרון או קולנוע, קונצרט, דיסקוטק, מופעי מחול, ריקודים, קברט, קרקס, משחק או ספורט, וכל עינוג כיוצא באלה, בין שהם בתמורה ובין שלא בתמורה, למעט הרצאה או ויכוח שמטרתם העיקרית היא חינוכית, אף אם הם מלווים לצורך הדגמה הצגת תמונות או השמעת צלילים.

עינוג ציבורי

3.א (א) בחוק זה -

"בעל הזכיון", "בעל זכיון משנה", "חוק הזכיון", "יום התחילה", "שטח הזכיון" ו"שטר הזכיון" - כהגדרתם בסעיף 255א לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965;

"העבודות" - כהגדרתן בחוק זכיון ים המלח (תכנון ובניה) (הוראות שעה לעבודות מסוימות), התשנ"ד-1994.

הוראות לענין
מפעלי ים המלח
(תיקון התשנ"ה)

(ב) על אף הוראות חוק זה, יראו את העסקים טעוני הרישוי של בעל הזכיון, הקיימים ביום התחילה, וכן את עסקי העבודות, כעסקים שניתן לגביהם רשיון עסק על פי חוק זה.

(ג) דין רשיון על פי סעיף קטן (ב) כדין רשיון שניתן על ידי רשות הרישוי על פי חוק זה.

(ד) רשות הרישוי או נותן אישור על פי סעיף 6, רשאים לקבוע תנאים מיוחדים לרשיון על פי סעיף קטן (ב); תנאים שייקבעו תוך שלוש שנים מיום התחילה, ולגבי עסקי העבודות תוך שש שנים מיום התחילה, יראו אותם כתנאים ברשיון.

(ה) תנאי שייקבע לאחר שלוש או שש השנים האמורות בסעיף קטן (ד), לפי הענין, יראו אותו כתנאי נוסף כמשמעותו בסעיף 7.

(ו) לא יוצא צו הפסקה מינהלי לפי סעיף 20, נגד בעל הזכיון בענין עסק הטעון רישוי בשטח הזכיון אלא אם כן אושרה הוצאתו על ידי הממשלה או ועדת שרים מטעמה.

4. לא יעסוק אדם בעסק טעון רישוי אלא אם יש בידו רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה ובהתאם לתנאיו; עסק שאיננו נייד, לא יעסוק בו אדם, אלא אם כן ברישיון, בהיתר הזמני או בהיתר המזורז, שבידו מתוארים החצרים שבהם הוא עוסק.

רישיון עסק, היתר זמני והיתר מזורז [תיקונים: התשנ"ה (מס' 2), התשע"א]

5. (א) רשות הרישוי לעסק טעון רישוי היא -

- (1) בתחום רשות מקומית - ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיכו לכך (בחוק זה - רשות הרישוי המקומית);
- (2) מחוץ לתחומה של רשות מקומית - מי ששר הפנים הסמיכו לכך.

רשויות הרישוי (תיקונים: התשל"ח, התשע"א)

(ב) היה העסק הטעון רישוי עסק נייד, שעוסקים בו גם בתחום רשות מקומית פלונית וגם מחוצה לה, תהא רשות הרישוי לגביו - רשות הרישוי המקומית שבתחומה נמצא מרכז העסק.

5.A. (א) רשיון או היתר זמני שקיבל רוכל מרשות רישוי בתחום רשות מקומית לא יהיה לו תוקף מחוץ לתחום אותה רשות מקומית.

(ב) רשות רישוי מחוץ לתחומה של רשות מקומית תקבע ברשיון או בהיתר זמני לרוכלות את תחומי השטח שבו יהיה הרוכל רשאי לנהל את עסקו.

תחום עיסוק ברובלות [תיקונים: התשל"ח, התשנ"ה (מס' 2)]

אישור מוקדם
[תיקונים:
התשנ"ד (מס' 2),
התשנ"ה (מס' 2)]

6. (א) רשיון או היתר זמני לפי חוק זה לעסק שקביעתו כעסק טעון רישוי נעשתה בהתייעצות עם שר אחד או יותר לשם הבטחת המטרות כאמור בסעיף 1 - לא יינתן אלא אם כן נתן אישור כל אחד מהשרים או מי שהם הסמיכו לכך (להלן - נותן האישור). לענין סעיף זה רשאים השרים להסמיך, בין היתר, עובד של הרשות המקומית שבתחומה נמצא העסק או עובד של רשות מקומית אחרת.

(ב) הבקשה לרשיון או להיתר זמני תוגש לרשות הרישוי, ורשות הרישוי, אם לא החליטה לדחותה, תעבירנה לכל מי שצריך לאשר את מתן הרשיון או ההיתר הזמני לפי סעיף קטן (א).

רישוי ללא אישור
[תיקונים:
התשנ"ד (מס' 2),
התשנ"ה (מס' 2)]

6A. (א) על אף האמור בסעיף 6, רשאי שר הפנים, בהסכמת כל אחד מן השרים שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, לקבוע בצו סוגי עסקים טעוני רישוי שלגביהם מתן הרשיון או ההיתר הזמני, או חידושם, אינם טעונים אישורם של נותני האישור, כולם או מקצתם.

(ב) קביעה כאמור בסעיף קטן (א) אין בה כדי לגרוע מסמכויותו האחרות של נותן האישור לפי חוק זה לגבי אותו עסק, ובכלל זה הסמכות להוסיף תנאי לרשיון או להיתר הזמני שניתן, כאמור בסעיף 7(א) סיפה.

היתר מזורז
(תיקון התשע"א)

1A6. (א) שר הפנים, בהסכמת כל אחד מהשרים שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), רשאי לקבוע, בצו, סוגי עסקים טעוני רישוי שרשות הרישוי תיתן היתר לעוסק בהם, בהליך מזורז בכפוף להוראות לפי סעיף זה, לפני מתן רישיון (בחוק זה - היתר מזורז); ואולם בצו כאמור לא ייקבעו סוגי עסקים שרישויים בהליך מזורז כאמור עלול לפגוע במטרות המפורטות בסעיף 1(א).

(ב) קביעת עסק מסוג העסקים המפורטים בסעיפים 2 עד 3 כטעון רישוי בצו לפי סעיף קטן (א), טעונה גם הסכמת כל אחד מהשרים שמתן רישיון או היתר זמני לעסק מאותו סוג טעון אישור מטעמו לפי סעיפים אלה, ויחולו לגבי אותו עסק הוראות הסעיפים האמורים החלים לענין אותו סוג עסק, בשינויים המחוייבים.

(ג) בקשה לקבלת היתר מזורז לעסק הכלול בצו לפי סעיף קטן (א) תוגש לרשות הרישוי בצירוף כל המסמכים הדרושים לגבי אותו עסק, שפורסמו במפרט האחיד, או לצד המפרט האחיד, לפי הוראות סעיף 7ג2, וכן מסמכים נוספים שיקבע שר הפנים המעידים על קיום דיני התכנון והבנייה בעסק, ככל שיקבע.

(ד) הוגשה בקשה לקבלת היתר מזורז, תודיע רשות הרישוי למבקש ההיתר המזורז (בסעיף זה – המבקש), בתוך 21 ימים מיום הגשת הבקשה, על אחד מאלה, לפי העניין:

(1) על פי המידע שהגיש המבקש או על פי מידע נוסף שבידי רשות הרישוי לא ניתן לתת היתר מזורז לעסק לפי חוק זה;

(2) על המבקש להשלים מסמכים חסרים, הדרושים לגבי אותו עסק, שפורסמו לפי הוראות סעיף 2ג7;

(3) על המבקש להגיש מסמכים ולמלא אחר תנאים הנדרשים מטעם רשות הרישוי לפי סעיפים 7ד ו-7; לא מסרה רשות הרישוי למבקש הודעה כאמור בפסקה זו בתוך התקופה האמורה, יראוה כאילו לא דרשה מסמכים ומילוי תנאים מטעמה.

(ה) לא נמסרה למבקש הודעה כאמור בסעיף קטן (ד)1, ימסור המבקש לרשות הרישוי את המסמכים שנדרשו כאמור בסעיף קטן (ד)2 או (3), ככל שנדרשו, וכן תצהיר מאומת כדין לפי הוראות סעיף קטן (ו); המבקש ימסור את המסמכים והתצהיר כאמור בתום התקופה האמורה בסעיף קטן (ד) או לאחר שרשות הרישוי הודיעה לו, לפי הוראות אותו סעיף קטן, על המסמכים והתנאים הנדרשים לפי העניין.

(ו) (1) תצהיר כאמור בסעיף קטן (ה) יוגש בטופס שיקבע שר הפנים, ובו יצהיר המבקש –

(א) כי מתקיימים בעסק או במבקש, לפי העניין, התנאים שפורסמו במפרט האחיד או לצד המפרט האחיד לפי הוראות סעיף 2ג7, התנאים שדרשה רשות הרישוי לפי סעיף קטן (ד)3, ככל שדרשה, הוראות לפי חוק זה ולפי דיני התכנון והבנייה, וכן עניינים נוספים שקבע שר הפנים בטופס התצהיר;

(ב) כי לא מתקיימים הסייגים המונעים מתן היתר מזורז לפי סעיף 2א6.

(2) המבקש רשאי לציין בתצהירו כי בכל הנוגע לעניין פלוני שאינו בתחום מומחיותו, תצהירו ניתן בהתאם לאישור שקיבל מאיש מקצוע, ובלבד שצירף לתצהירו אישור זה.

(ז) הגיש המבקש את התצהיר והמסמכים האמורים בסעיף קטן (ה), תיתן לו רשות הרישוי היתר מזורז, בתוך שבעה ימים מיום הגשתם, אלא אם כן מצאה שעל פי המידע שהגיש המבקש או על פי מידע נוסף שבידיה לא ניתן לתת היתר מזורז לעסק לפי חוק זה; רשות הרישוי תודיע לנותני האישור, בתוך 21 ימים מיום מתן ההיתר המזורז, על מתן ההיתר ועל המסמכים והתנאים שדרשה

לפי סעיף קטן (ד), ותעביר אליהם העתק מהבקשה ומההיתר המזורז, עם כל צרופותיהם.

(ח) בקשה לקבלת היתר מזורז לעסק, שהוגשה לפי הוראות סעיף זה, יראו אותה כבקשה לקבלת רישיון לפי חוק זה לאותו עסק; ניתן היתר מזורז לפי סעיף זה לאותו עסק, יימשכו ההליכים לבדיקת הבקשה לקבלת הרישיון לגביו. (ט) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות להגיש לגבי עסק הכלול בצו כאמור בסעיף קטן (א) בקשה לקבלת רישיון או היתר זמני לפי חוק זה, במקום בקשה להיתר מזורז.

(י) מתן היתר מזורז לפי סעיף זה אינו טעון אישור מאת נותני האישור, גם אם אישורם נדרש לצורך מתן רישיון או היתר זמני לאותו עסק, ואולם אין בכך כדי לגרוע מסמכויותיהם האחרות של נותני האישור לפי חוק זה, לגבי אותו עסק, ובכלל זה סמכויותיהם לפי סעיפים 7 ו-17, והכל בכפוף להוראות לפי סעיף 17ג.

(יא) לעניין ההיתר המזורז, יראו את התנאים שנקבעו במפרט האחד לפי הוראות סעיף 17ג(א) המתייחסים לעסק מסוגו כתנאים בהיתר המזורז.

2A6. (א) על אף האמור בסעיף 1A6, לא יינתן היתר מזורז לעסק אם הובא לידיעת רשות הרישוי כי מתקיים אחד מאלה, בתחום רשות הרישוי:

(1)¹ בעת הגשת הבקשה המבקש או העסק פועל בלא רישיון או היתר זמני בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) היתר מזורז שניתן לעסק, למבקש, למי ששולט בעסק או במבקש או למי שנשלט על ידי מי מהם, בוטל לפי סעיפים 17ב(ה) או 17ד(1), בשלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה;

(3) מתנהל נגד העסק או המבקש הליך פלילי או מינהלי לפי חוק זה;

(4)² העסק, המבקש, מי ששולט בעסק או במבקש או מי שנשלט על ידי מי מהם, הורשע בעבירה לפי חוק זה, בשלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה.

(ב) בסעיף זה -

"הורשע" - לרבות מי שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירה;

"המבקש" - כמשמעותו בסעיף 1A6;

סיווג למתן היתר
מזורז
(תיקון התשע"א)

1. הוראות פסקה 2A6(א)(1) לחוק לא יחולו בתקופה המתחילה ביום 18.5.11 ולמשך 3 שנים.
2. הוראות פסקה 2A6(א)(4) יחולו רק על הרשעה בשל עיסוק בלא רישיון או היתר זמני בעסק טעון רישוי.

"שליטה" - כהגדרתה בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981, בשינויים המחויבים.

ב6. (א) לבקשה לרישיון, להיתר זמני או להיתר מזורז יצורפו תרשים סביבה, מפה מצבית ותכנית עסק, כפי שיקבע שר הפנים; בתקנות לפי סעיף זה, רשאי השר לקבוע בין היתר, מהם תרשים סביבה, מפה מצבית ותכנית עסק, את הפרטים שיש לכלול בכל אחד מהם ואת קנה המידה שלהם.

(ב) המסמכים המפורטים בסעיף קטן (א) ייערכו וייחתמו בידי בעל מקצוע ששר הפנים הסמיכו לכך בהתאם להוראות סעיף זה.

(ג) שר הפנים יקבע את המקצועות לענין סעיף זה ורשאי הוא לקבוע בתקנות את ההכשרה המקצועית, הכישורים והניסיון המקצועי הנדרשים מבעלי המקצועות.

מסמכי בקשה
[תיקונים:
התשנ"ה (מס' 2),
התשע"א]

ג6. (א) בסעיף זה ובסעיף 6ד -

"מסמכים נוספים" - לרבות אישורים, דוחות, חוות דעת, תכניות ותרשימים;
"השרים" - השרים המנויים בסעיף 1(ב), כל אחד לענין העסקים שקביעתם כעסק טעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו.

(ב) (1) שר הפנים וכן השרים בהסכמת שר הפנים, רשאים לקבוע מסמכים נוספים על אלה האמורים בסעיף 6ב שיש לצרף לבקשה לרישיון, להיתר זמני או להיתר מזורז ואת הפרטים שיש לכלול בהם.

(2) עמדת שר הפנים תינתן בתוך 45 ימים מיום פניית השר אליו; לא העביר שר הפנים את עמדתו בתוך המועד האמור, יראו כאילו נתן שר הפנים את הסכמתו.

(ג) שר הפנים, בהסכמת שר התחבורה, יקבע מסמכים נוספים שיש לצרפם לבקשה לרישיון, להיתר זמני או להיתר מזורז לגבי עסק שיש לו השלכה על בטיחות המשתמשים בדרך או על בטיחות הרכב ואת הפרטים שיש לכלול בהם.

(ד) (1) בתקנות לפי סעיף זה, רשאים שר הפנים או השרים בהסכמת שר הפנים, הכל לפי הענין, או שר הפנים בהסכמת שר התחבורה, לקבוע כי המסמכים הנוספים ייערכו וייחתמו בידי מי שקבעו; קבעו כי מסמכים נוספים ייערכו וייחתמו בידי בעלי מקצועות, יקבעו את המקצועות ורשאים הם לקבוע את ההכשרה המקצועית, הכישורים והניסיון המקצועי הנדרשים מבעלי המקצוע.

מסמכי בקשה
נוספים לפי קביעת
שרים
[תיקונים:
התשנ"ה (מס' 2),
התשע"א]

(2) הותקנו תקנות לפי פסקה (1) סיפה, ייערכו ויחתמו המסמכים הנוספים בידי בעל המקצוע שיסמיך לכך שר הפנים או השרים בהסכמת שר הפנים או שר הפנים בהסכמת שר התחבורה, הכל לפי הענין.

76. רשות הרישוי או נותן האישור, רשאים לדרוש ממגיש הבקשה לרישיון, להיתר זמני או להיתר מאורז, מסמכים נוספים שלא נקבעו לפי סעיף 66 הדרושים לדעתם לצורך בדיקת הבקשה, ורשאים הם לדרוש כי המסמכים האמורים ייערכו ויחתמו בידי מי שנקבע בסעיף 66 לפי הענין והכל בכפוף להוראות סעיפים 177 ו-373.

מסמכים נוספים
לפי דרישת רשות
הרישוי או נותן
הרישוי
[תיקונים:
התשנ"ח (מס' 2),
התשע"א]

76. (א) רשות הרישוי או נותן האישור יתנו, לבקשת פונה, חוות דעת מקדמית, על התאמת עסק מוצע לדרישות החוק והתקנות אשר בתחום סמכותם של רשות הרישוי או נותן האישור, ועל התנאים המוקדמים שיש לקיימם לפני שינתן אישור, רישיון או היתר זמני, לעסק המוצע.

חוות דעת מקדמית
[תיקון התשנ"ח
(מס' 2)]

(ב) (1) לבקשה לחוות דעת מקדמית, יצורפו המסמכים המפורטים בסעיף 66; ואולם רשאים רשות הרישוי או נותן האישור לפטור פונה מהגשת מסמך לפי סעיף 66, אם אינו דרוש למתן חוות הדעת המקדמית.

(2) רשות הרישוי או נותן האישור רשאים לדרוש מסמכים נוספים הדרושים להם לצורך מתן חוות הדעת המקדמית.

16. רשות הרישוי או נותן האישור רשאים להסתייע בבעלי מקצוע שקיבלו הסמכה לפי חוק זה, שאינם עובדי מדינה או עובדי הרשויות המקומיות, לענין עמידתו של עסק בתנאים שנקבעו לפי סעיף 7 ובדרישות החוק והתקנות החלים עליו.

בדיקות עזר
[תיקון התשנ"ח
(מס' 2)]

7. (א) רשות הרישוי או נותן אישור רשאים להתנות את מתן הרישיון, ההיתר הזמני, ההיתר המאורז או האישור, לפי העניין, בתנאים שיש לקיימם לפני שינתן הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המאורז (בחוק זה - תנאי מוקדם), או להתנות את הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המאורז (בחוק זה - תנאי ברישיון), ורשאים הם להוסיף תנאים לרישיון, להיתר זמני או להיתר מאורז שניתן (בחוק זה - תנאי נוסף ברישיון), והכל כדי לקדם את מטרות הרישוי ובכפוף להוראות לפי סעיפים 177 ו-373.

תנאי רשות
הרישוי ונותני
האישור
[תיקונים: התשל"ד,
התשנ"ח (מס' 2)]

(1א) תנאים כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עסק מסוים, שבמפרט האחיד נקבעו תנאים לגבי עסקים מסוגו, ייקבעו רק על ידי שינוי במפרט האחיד או בדרך הקבועה בסעיף 3ג7, אלא אם כן חל שינוי בדין המחייב שינוי בתנאי רישוי העסק, או אם גורם מוסמך ארצי קבע תנאי כאמור בהתקיים אחד מאלה:

(1) קיים חשש משמעותי לשלום הציבור, לבריאותו או לבטיחותו או קיימת סכנה לפגיעה באיכות הסביבה או הפרעה בלתי סבירה לאדם פלוני או לציבור;

(2) נתגלו או נוצרו עובדות או נסיבות חדשות לגבי העסק או סביבתו או לגבי טכנולוגיות המשמשות בו, המחייבות שינוי דחוף בדרישות הרישוי לשם השגת מטרות חוק זה.

(2א) קבע גורם מוסמך ארצי תנאי כאמור בסעיף קטן (1א), תהא תחילת תוקפו של התנאי במועד שיקבע בהתחשב בנסיבות קביעתו, בהחלטה מנומקת ובכתב.

(3א) התקיים האמור בפסקה (1) שבסעיף קטן (1א), רשאי גם מי שגורם מוסמך ארצי הסמיך לעניין זה, בתחום המחוז שבו נמצא העסק, לקבוע תנאי נוסף לעסק לתקופה שיקבע ושלא תעלה על 60 ימים מיום קביעתו, אלא אם כן התנאי בוטל או הוארך על ידי הגורם המוסמך הארצי, ובלבד שלא יעשה כן יותר מפעם אחת בשל אותן נסיבות; נקבע תנאי נוסף כאמור, רשאי גורם מוסמך ארצי לבטלו, לשנותו או להאריך את תוקפו לתקופה שיוורה.

(ב) תוקפו של תנאי נוסף כאמור בסעיף קטן (א), לגבי עסק שלא נקבעו לגביו תנאים במפרט האחיד, כאמור בסעיף 1ג7, יהיה בתום שלוש שנים מיום שהודע עליו לבעל הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז, או במועד מוקדם מזה, אם קבע כך גורם מוסמך ארצי, ובהתקיים אחד מהמקרים האמורים בסעיף 4ג7; קביעת מועד מוקדם כאמור תהיה מנומקת ובכתב.

(ג) הוסיף נותן האישור תנאי נוסף ברשיון בהיתר זמני או בהיתר מזורז שניתן, יעביר את ההודעה על התנאי הנוסף לרשות הרישוי וזו תעבירנה לבעל הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז.

(ד) מבקש או בעל רישיון, היתר זמני או היתר מזורז רשאי לבקש הנמקה לכל תנאי לפי סעיף זה למעט לתנאי המפרט האחיד ולדרישות רשות הרישוי שנקבעו לפי הוראות סעיפים 1ג7 ו-3ג7.

(ה) בחוק זה, "גורם מוסמך ארצי" – כל אחד מאלה, לפי העניין:

- (1) ראש רשות הרישוי שבתחומה נמצא העסק או עובד בכיר אחד מקרב עובדיה שהוא הסמיך לעניין זה;
- (2) המנהל הכללי של המשרד נותן האישור או עובד בכיר אחד מקרב עובדי משרדו שהוא הסמיך לעניין זה;
- (3) מפקח כבאות ראשי;
- (4) המפקח הכללי של משטרת ישראל או קצין משטרה בכיר אחד שהוא הסמיך לעניין זה.

47. (א) רשיון יינתן לתקופה של 15 שנים;

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר הפנים –

- (1) לקבוע תקופת תוקף קצרה יותר לרשיון של סוג עסקים פלוני, דרך כלל או בנסיבות שיפרט, ובלבד שהתקופה לא תפחת משנה;
- (2) לקבוע סוגי עסקים שבהעברת הבעלות או השליטה בהם לא יהיו טעונים רשיון חדש לפי חוק זה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית רשות הרישוי לקבוע תקופת תוקף קצרה יותר לרשיון לעסק, ובלבד שהתקופה לא תפחת, בכל פעם, משנה ולא תעלה, בכל פעם, על תקופת התוקף שנקבעה לאותו סוג עסקים לפי הוראת סעיף קטן (ב)1, אם נקבעה; היה העסק זמני מטבעו רשאית רשות הרישוי לקבוע לו תקופה קצרה יותר.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א), תקופת תוקפו של רשיון שניתן לפי הוראות סעיף 1ב7(ג), לא תעלה על עשר שנים או התקופה שנקבעה לפי סעיף קטן (ב)1 או (ג), הקצרה מביניהן.

47. (א) רשות הרישוי תקבע תקופת תוקף להיתר זמני ורשאית היא להאריכה מדי פעם, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על שנה אחת; רשות הרישוי תודיע לנותני האישור על הארכת תקופת תוקפו של ההיתר הזמני לפי סעיף קטן זה.

(ב) היתר זמני יפקע, אף לפני תום תקופת תוקפו, אם לא מולאו התנאים שנקבעו לפי סעיף 7(א), במועד שנקבע לקיומם.

(ג) מצאה רשות הרישוי כי פקע תוקפו של היתר זמני לפני תום תקופת תוקפו, כאמור בסעיף קטן (ב), תודיע על כך לבעל ההיתר הזמני; אין באי מתן הודעה כדי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב).

תוקפו של רשיון
[תיקונים:
התשנ"ח (מס' 2),
התשע"א]

תוקפו של היתר
זמני
[תיקונים:
התשנ"ח (מס' 2),
התשע"א]

תוקפו של היתר
מזורז, קבלת
רישיון לאהריו
ובטלות היתר
מזורז
(תיקון התשע"א)

127. (א) היתר מזורז יעמוד בתוקפו עד תום שנה ממועד נתינתו או עד להחלטת רשות הרישוי לעניין מתן רישיון לאותו עסק, לפי המוקדם; החליטה רשות הרישוי על ביטול ההיתר המזורז לפי הוראות סעיף קטן זה, תודיע על כך לבעל ההיתר המזורז בתוך שבעה ימים ממועד החלטתה, ובלבד שנתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ב) לא נמסרה הודעה לעניין מתן רישיון עד תום שנה ממועד מתן ההיתר המזורז כאמור בסעיף קטן (א), תוארך תקופת תוקפו של ההיתר בשנה נוספת, ובלבד שבעל ההיתר חזר והצהיר כאמור בסעיף 1א6(ו), בחודש שלפני תום השנה הראשונה להיתר.

(ג) לא נמסרה הודעה לעניין מתן רישיון עד תום השנה הנוספת כאמור בסעיף קטן (ב), תיתן רשות הרישוי לבעל ההיתר רישיון לאותו עסק, גם בלא אישורם של נותני האישור לפי סעיף 6, ובלבד שחזר והצהיר כאמור בסעיף 1א6(ו) בחודש שלפני תום השנה הנוספת כאמור; ניתן רישיון כאמור, תחל תקופת תוקפו ממועד נתינתו של ההיתר המזורז; אין במתן רישיון בלא אישורם של נותני האישור כדי לגרוע מסמכויותיהם האחרות לפי חוק זה, לגבי אותו עסק, ובכלל זה סמכויותיהם לפי סעיפים 7 ו-1א6, והכל בכפוף להוראות לפי סעיף 1א7.

(ד) רשות הרישוי תודיע לנותני האישור על הארכת תקופת תוקפו של ההיתר המזורז לפי סעיף קטן (ב) ועל מתן רישיון לפי סעיף קטן (ג).

(ה) (1) על אף האמור בסעיף זה, מצאה רשות הרישוי, ביוזמתה או על פי פנייה מאת נותן אישור, כי ההיתר המזורז ניתן או הוארך כאמור בסעיף זה על יסוד תצהיר כוזב או מסמכים כוזבים, תודיע על כך לבעל ההיתר המזורז ולנותני האישור, ויראו את ההיתר המזורז כאילו לא ניתן מלכתחילה, ובלבד שנתנה לבעל ההיתר המזורז הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(2) ניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן זה, ייפסקו ההליכים למתן הרישיון לאותו עסק על סמך הבקשה שהוגשה להיתר המזורז, כאמור בסעיף 1א6(ח).

127. (א) רשות הרישוי רשאית לבטל רישיון או היתר זמני מיוזמתה היא או מיוזמת נותן האישור.

(ב) לא יבוטל רישיון או היתר זמני מיוזמתה של רשות הרישוי אלא לאחר התייעצות עם נותן אישור המומקד על קיום מטרה מן המטרות האמורות בסעיף 1א(א) שאי קיומה משמש עילה לביטול.

ביטול רישיון,
היתר זמני או היתר
מזורז
[תיקונים:
התשנ"ח (מס' 2),
התשע"א]

(ג) לא יבוטל רשיון או היתר זמני אלא לאחר שניתנה לבעל הרשיון או ההיתר הזמני הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ד) בוטל רשיון או היתר זמני לפי סעיף זה, תשלח רשות הרישוי הודעה על כך לבעל הרשיון או ההיתר הזמני, והביטול ייכנס לתוקפו בתום 60 ימים מיום ההודעה על הביטול.

(1ד) (1) מצאה רשות הרישוי, מיוזמתה או על פי פנייה מאת נותן אישור,

כי הופר או חדל להתקיים תנאי מן התנאים שניתנו לפי סעיף 7 לעניין היתר מזורז, או כי חלו בעסק שינויים מהותיים מהמצב שהוצג במסמכים שהוגשו כאמור בסעיף 1א6, תבטל את ההיתר המזורז, לאחר שנתנה לבעל ההיתר הזדמנות להשמיע את טענותיו, ותודיע על כך לבעל ההיתר המזורז ולנותני האישור.

(2) ביטלה רשות הרישוי היתר מזורז לפי הוראות פסקה (1), ייפסקו ההליכים למתן הרישיון לאותו עסק על סמך הבקשה שהוגשה להיתר המזורז, כאמור בסעיף 1א6(ח).

(3) מצאה רשות הרישוי כי קיימים טעמים אחרים מאלה המנויים בפסקה (1) לביטול היתר מזורז, יחולו לעניין הביטול הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד), בשינויים המחויבים.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיפים 16, 17 ו-20 עד

23.

1ג7. (א) נותני האישור, ולעניין שירותי כבאות - שר הפנים או מי שהוא הסמיכו לכך, יפרסמו, בדרך שנקבעה לפי סעיף 2ג7, מפרט המאחד את כל המסמכים והתנאים הנדרשים מטעמים לפי סעיפים 16 ו-7, לפי סוגי עסקים (בחוץ זה - המפרט האחד), ורשאים הם לקבוע מסמכים או תנאים שונים לאזורים שונים בארץ או לעסקים שמתקיימות בהם נסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות זאת.

המפרט האחד
(תיקון התשע"א)

(ב) שר הפנים, לאחר התייעצות עם נותני האישור ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין אופן הכנתו של המפרט האחד, לרבות לעניין אופן השינוי, ההוספה והגרועה של המסמכים והתנאים הכלולים בו.

(ג) (1) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), רשאי שר הפנים, בהסכמת כל אחד מן השרים שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, ביוזמתו או לפי בקשתו של שר כאמור, לקבוע בצו סוגי עסקים שלגביהם לא יפורסם מפרט אחד או שלגביהם יפורסם מפרט אחד חלקי הכולל רק חלק מהמסמכים והתנאים הנדרשים מטעם נותני האישור כאמור בסעיף קטן (א).

(2) בצו כאמור בפסקה (1) יפורטו, לצד כל סוג עסק שנקבע בו, נותני האישור שרשאים לדרוש מסמכים ותנאים כאמור בסעיף קטן (א) לגבי אותו סוג עסק, ואם פורסם לגביו מפרט אחיד חלקי - נותני האישור שרשאים לדרוש מסמכים ותנאים נוספים על אלה המפורטים באותו מפרט.

(3) שר הפנים רשאי לקבוע בתקנות הוראות לעניין אופן קביעת המסמכים והתנאים הנדרשים מטעם נותני האישור המפורטים בצו לפי פסקה (1), לגבי סוגי העסקים המפורטים בו, וכן לעניין אופן השינוי, ההוספה והגרעה של המסמכים והתנאים הנדרשים כאמור.

227. (א) המפרט האחד יפורסם באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין", ויועמד לעיון הציבור במשרדי רשויות הרישוי ונותני האישור; שר הפנים רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסומו.

(ב) הודעה על פרסום הוראות במפרט אחיד ומועד תחילתן תפורסם ברשומות.

(ג) מסמכים ותנאים נוספים על אלה המנויים במפרט האחד, הנדרשים לפי חוק זה, לרבות לפי סעיפים 6ב, 6ג ו-8 עד 11ב, יפורסמו לצד המפרט האחד, כפי שיקבע שר הפנים, ואולם אין באי-פרסומם כאמור כדי לפטור מן הדרישה להגישם או למלאם.

327. (א) המסמכים הנדרשים מטעם רשות רישוי לפי סעיף 7ד, התנאים הנדרשים מטעמה לפי סעיף 7 וכל החלטה או הוראה אחרת מטעמה לפי חוק זה לעניין סוג מסוים של עסקים, לרבות החלטות לפי סעיפים 2א, 8 ו-8א, וחוקי עזר לפי סעיף 11ג, בכל הנוגע לעסקים הכלולים במפרט האחד, יפורסמו באתר האינטרנט של רשות הרישוי.

(ב) רשות הרישוי לא תדרוש מסמכים ותנאים כאמור בסעיף קטן (א) שאין פרסום לגביהם באתר האינטרנט.

427. (א) שונו דרישות הכלולות במפרט האחד, או דרישות שפורסמו לפי סעיף 37ג, יחול השינוי לגבי עסק שבמועד השינוי היה לו רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, מתום תקופת הרישיון או ההיתר כאמור או מתום שלוש שנים ממועד השינוי, לפי המוקדם, אלא אם כן קבע גורם מוסמך ארצי מועד אחר, בהתקיים אחד מאלה:

(1) לשינוי השלכה מועטה על העסק;

פרסום המפרט
האחד ומסמכים
ותנאים נוספים
(תיקון התשע"א)

דרישות רשות
הרישוי
(תיקון התשע"א)

תוקפם של שינויים
במפרט האחד
ובדרישות רשות
הרישוי
(תיקון התשע"א)

- (2) התקיים אחד התנאים המנויים בסעיף 7(א1) או (2);
- (3) בעל העסק מבקש לערוך את השינוי במועד מוקדם יותר.
- (ב) קביעת גורם מוסמך ארצי כאמור בסעיף קטן (א) תהיה מנומקת ובכתב ותפורסם בדרך האמורה בסעיף 27 או 37, לפי העניין.

57. (א) המבקש רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה או בעל רישיון או היתר כאמור, הרואה את עצמו נפגע ממסמך או מתנאי שדרשו ממנו רשות הרישוי או נותן אישור לפי חוק זה, לרבות תנאי שנקבע במפרט האחיד, ולמעט תנאי או מסמך שנקבע בחיקוק, רשאי להגיש השגה על כך או על סירוב לתת לו רישיון או היתר לרשות הרישוי או לנותן האישור, לפי העניין.

(ב) הגשת השגה כאמור בסעיף קטן (א) אינה מתלה את תוקפה של ההחלטה, כל עוד לא החליטו רשות הרישוי או נותן האישור אחרת, לפי העניין.

(ג) שר הפנים יקבע הוראות לעניין השגה לפי סעיף זה, ובכלל זה לעניין אופן הגשתה, הגורם ברשות הרישוי או אצל נותן האישור המוסמך לדון בה, סדרי הדיון בה והמועדים למתן ההחלטה בהשגה.

(ד) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות לעניין הגשת השגה לפי סעיף זה, לרבות שיעורי האגרה, אופן ומועד תשלומה, הצמדתה ודרכי גבייתה".

77. (בוטל).

77. (בוטל).

8. עסק טעון רישוי שנקבעה לו חובת רישוי בחיקוק אחר, רשאית רשות הרישוי שלא לתת לו את הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז לפי חוק זה כל עוד לא הורשה העסק לפי החיקוק האחר; ורשאי שר הפנים לקבוע בצו סוגי עסקים שלא יינתן עליהם רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה כל עוד לא הורשה העסק לפי החיקוק האחר.

48. רשות הרישוי לא תתן רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה לעסק שעוסקים בו במלאכה טעונה רישוי לפי חוק רישוי בעלי מלאכה, התשל"ז-1977, אלא אם נתמלאו בבעל העסק התנאים הקבועים בחוק האמור והתקנות על פיו.

השגה
(תיקון התשע"א)

[תיקון התשס"ה
(מס' 2)]

[תיקון התשס"ה
(מס' 2)]

עסקים טעוני רישיון
לפי חיקוק אחר
[תיקונים: התשנ"ח
(מס' 2), התשע"א]

עסק שעוסקים בו
במלאכה טעונה
רישוי
[תיקונים:
התשל"ז, התשנ"ח
(מס' 2), התשע"א]

נגישות לאנשים עם
מוגבלות
(תיקונים:
התשס"ה, התשע"א)

8.ב. (א) בסעיף זה ובסעיף 8ג -

"חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" - חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998;

"מורשה לנגישות השירות" - כמשמעותו בסעיף 19מא1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות שהוא עובד של רשות הרישוי או שרשות הרישוי התקשרה עמו לענין זה;

"מורשה לנגישות מבנים תשתיות וסביבה" - כמשמעותו בסעיף 19מא לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות שהוא עובד של רשות הרישוי או שרשות הרישוי התקשרה עמו לענין זה;

"מקום ציבורי" - מקום מהמקומות המפורטים בתוספת הראשונה לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, או חלק ממנו, העומד לשימוש כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;

"שירות ציבורי" - שירות המפורט בתוספת השניה לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, המיועד לכלל הציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו.

(ב) רשות הרישוי לא תיתן רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לעסק טעון רישוי שהוא מקום ציבורי או שירות ציבורי, אלא אם כן מצאה רשות הרישוי כי קוימו הוראות הנגישות לפי פרק ה'1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, על סמך חוות דעת של מורשה לנגישות השירות וחוות דעת של מורשה לנגישות מבנים תשתיות וסביבה.

היתר זמני בלא
נגישות
(תיקון התשס"ה)

8.ג. על אף האמור בסעיף 8ב, רשות הרישוי רשאית ליתן היתר זמני לעסק, שלא התקיימו בו הוראות פרק ה'1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, לתקופה שלא תעלה על שנה; בסעיף זה, "עסק" - עסק טעון רישוי שהוא מקום ציבורי או שירות ציבורי, שהיה קיים ערב תחילתו של פרק ה'1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות; רשות הרישוי רשאית להאריך את ההיתר הזמני האמור לתקופה נוספת, שלא תעלה על 6 חודשים נוספים.

תקנות למניעת
דליקות

9. שר הפנים¹ רשאי להתקין לעסקים טעוני רישוי או לסוגים מהם, תקנות להבטיח סידורים נאותים למניעת דליקות בחצרי העסק ובסביבותיהם ולכיבויין, לרבות הטלת חובה להחזיק ציוד, מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות.

1. סמכותו של שר הפנים לפי סעיף 9 לחוק הועברה לשר לביטחון הפנים (י"פ 6206, התשע"א, עמ' 2770).

**תקנות בריאות
הציבור**
[תיקונים:
התשנ"ד (מס' 2),
התשנ"ה, (מס' 3),
התשנ"ה (מס' 2)]

10. (א) שר הבריאות, בהתייעצות עם השר לאיכות הסביבה, רשאי להתקין לכלל העסקים טעוני רישוי או לסוגים מהם, תקנות להגנה על בריאות הציבור, לרבות הבטחת תנאי תברואה נאותים ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.

(ב) שר הבריאות רשאי לאסור בתקנות לכלל העסקים הטעונים רישוי שימוש בשם עסק שיש בו משום מתן עידוד או הכשר לסם מסוכן.

לענין סעיף זה -

"שימוש בשם עסק" - לרבות פרסום עסק או ציון שמו על גבי שלט;

"סם מסוכן" - כמשמעותו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1993.

**תקנות איכות
הסביבה**
[תיקונים:
התשנ"ד (מס' 2),
התשנ"ה (מס' 2)]

10.A. השר לאיכות הסביבה, בהתייעצות עם שר הבריאות, רשאי להתקין, לכלל העסקים טעוני רישוי או לסוגים מהם, תקנות להבטחת איכות נאותה של הסביבה ולמניעת מפגעים ומטרדים ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.

**תקנות לשמירת
שלום הציבור**
[תיקונים:
התשל"ב, התשנ"ה,
התשנ"ה (מס' 2),
התשס"ד]

11.1 (א) שר המשטרה, באישור ועדת הפנים של הכנסת, רשאי להתקין תקנות למניעת סכנות לשלום הציבור או להבטחה מפני שוד והתפרצות, לרבות הבטחה בעת הובלת כספים, יהלומים, ניירות ערך וחפצי ערך אחרים ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.

(ב) התקנות יכול שיחולו על עסק פלוני הטעון רישוי או על סוגים של עסקים טעוני רישוי וכן על בנק או מוסד בנקאי כמשמעותם בפקודת הבנקאות, 1941 (להלן - בנק), ועל סניפי החברה כהגדרתה בחוק הדואר, התשמ"ו-1986, שבהם ניתנים שירותים לפי הוראות סעיף 488 לחוק האמור, בין שהם עסק טעון רישוי ובין אם לאו; ורשאי השר לקבוע בתקנות הוראות מיוחדות לסוגים של עסקים טעוני רישוי ושל בנקים, על פי מקום הימצאם או היקף עסקיהם.

(ג) (1) תקנות לענין בנק יותקנו לאחר התייעצות עם נגיד בנק ישראל.

(2) תקנות לענין סניפי החברה כהגדרתה בחוק הדואר, התשמ"ו-1986, שבהם ניתנים שירותים לפי הוראות סעיף 488 לחוק האמור יותקנו בהסכמת שר התקשורת.

1. צו אשר קבע את מועד תחילתו של תיקון התשס"ד פורסם בק"ת 6466, התשס"ו, עמ' 526.

11א. (א) שר העבודה רשאי להתקין לעסקים טעוני רישוי כאמור בסעיף 1(א)3, או לסוגים מהם, תקנות בענין בטיחותם של הנמצאים במקום העסק או בסביבתו ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרה האמורה.

**תקנות בדבר
בטיחות**
[תיקונים: התשל"ד,
התשנ"ה (מס' 2),
התשס"ח]

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) שענינן הוראות בנוגע למיתקני ספורט יותקנו לאחר התייעצות עם שר המדע התרבות והספורט, וייקבעו בהן, בין השאר, הוראות בענין אירועי ספורט שנדרש למנות בהם מנהל בטיחות, תנאי כשירות והכשרה למנהל בטיחות, ופעולות ובדיקות שחובה על ממונה בטיחות לערוך לשם הבטחת בטיחותו של אירוע ספורט; בסעיף זה, "אירוע ספורט", "ממונה בטיחות", "מנהל בטיחות" - כהגדרתם בחוק לאיסור אלימות בספורט, התשס"ח-2008.

11ב. שר החקלאות רשאי להתקין לעסקים טעוני רישוי כאמור בסעיף 11(א)4, או לסוגים מהם, תקנות בענין מניעת סכנות של מחלות בעלי-חיים ומניעת זיהום מקורות מים בחמרי הדברה, בדשנים או בתרופות ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.

**תקנות בדבר
מניעת מחלות
בעלי-חיים וזיהום
מים**
[תיקונים: התשל"ד,
התשנ"ה (מס' 2)]

11ג. (א) רשות מקומית רשאית לקבוע בחוק עזר הוראות בדבר -
(1) רישויים של רוכלים ודרכי הפיקוח עליהם וכל הוראה העשויה לקדם לגבי עיסקי רוכלות מטרה ממטרות הרישוי האמורות בסעיף 1(א);
(2) צורת דוכנו, עגלתו או מכוניתו של רוכל או צורת כל כלי אחר המשמש להחסנת מרכלתו, הובלתה או הצגתה לראווה;
(3) פטור סוגי רוכלות מסויימים מחובת רישוי לפי חוק זה;
(4) איסור רוכלות או איסור סוגי רוכלות בימים או בשעות מסויימים, בתחום הרשות המקומית כולו או באזורים מסויימים בו.
(ב) על חוקי עזר לפי סעיף קטן (א) יחולו בעיריה הוראות פרק שלושה-עשר לפקודת העיריות, ובמועצה מקומית הוראות סימן ג' בפרק ב' לפקודת המועצות המקומיות, אולם חוק עזר הפוטר סוגי רוכלות מחובת רישוי טעון אישור גם מאת שר הבריאות.

**חוקי עזר לעסקי
רוכלות**
[תיקון התשל"ח]

12. אין בתקנות או בחוקי עזר לפי סעיפים 9 עד 11ג כדי לגרוע מהסמכות לקבוע לפי סעיף 7 תנאים מיוחדים לעסק פלוני שיש בהם משום הטלת חיוב נוסף על החיובים שבתקנות או בחוקי העזר.

שמירת סמכות
[תיקונים:
התשל"ד, התשל"ח]

13. דרכי חידושם של רישיונות, היתרים זמניים והיתרים מזורזים שפקע תקפם או שבוטלו, האגרות המשתלמות בעד בקשות לרישיון, להיתר זמני, להיתר מזורז או לחידושם, וכן בעד חוות דעת מקדמית והפטור מהן – ייקבעו בתקנות; תקנות אלה יכולות להיות כלליות או לסוגים של עסקים.

תקנות לענין רישיונות, היתרים זמניים, היתרים מזורזים וחוות דעת מקדמיות [תיקונים: התשל"ד, התשנ"ח (מס' 2), התשע"א]

14. (א) אדם שעסק ללא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז בעסק טעון רישוי או שלא קיים תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז או שלא קיים הוראות תקנה לפי סעיפים 9 עד 11ב, דינו – מאסר שמונה עשר חדשים; ואולם אם לא קיים תנאי כאמור בסעיף 11א¹ (א) ו-(ג), דינו – הקנס הקבוע בסעיף 61א(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין); ואם עסק או לא קיים כאמור אחרי שקיבל התראה מאת הממונה על המחוז רופא מחוזי כמשמעותו בפקודת בריאות העם, 1940 (להלן – רופא מחוזי), מי שהשר לאיכות הסביבה הסמיכו לכך (להלן – הממונה על איכות הסביבה), מפקד משטרת המחוז או רשות הרישוי המקומית, דינו – קנס נוסף כאמור בסעיף 61ג לחוק העונשין, לכל יום שבו נמשכה העבירה אחרי מתן ההתראה.

ענינים על עיסוק ללא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז ואי-קיום הוראות ותנאים [תיקונים: התשל"ב, התשל"ד, התשל"ח, התשנ"ד (מס' 2), התשנ"ח (מס' 2), התשס"ב (מס' 2), התשע"א]

(ב) לענין, סעיף זה אין נפקא מינה –

- (1) אם האדם עסק בעצמו או על-ידי עובדו או מורשהו;
  - (2) אם עסק בעסק של עצמו או של אחר;
  - (3) אם היה אחראי לניהול עסקו של אחר, בין בשכר בין ללא שכר, ולענין זה מי שניהל בפועל עסקו של אחר, רואים אותו כאחראי לניהול העסק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר;
  - (4) אם היה העיסוק מוגבל מראש בזמן או חד-פעמי.
- (ג) לא יאשם בעבירה לפי סעיף זה מי שעסק כשותף רדום או ללא נטילת חלק ברווחיו של העסק.

14א. נעברה עבירה לפי סעיף 14 מתוך רכב או באמצעות רכב, רואים את בעל הרכב או את המחזיק בו, כאילו הוא עסק בעסק בעצמו, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של האדם שהרכב היה ברשותו בעת שנעברה העבירה, או שהוכיח כי הרכב נלקח בלא הסכמתו.

עבירה מתוך רכב או באמצעות רכב [תיקון התשנ"ח (מס' 2)]

1. הכוונה לסעיף שכותרתו: "עסק של כתובות קעקע".

עבירות קנס
(תיקון התשע"א)

14א. (א) שר הפנים, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי להכריז, בצו שיפורסם ברשומות, על עבירה לפי חוק זה כעל עבירת קנס; הוראות סעיף 221(ד) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (בחוק זה - חוק סדר הדין הפלילי), לא יחולו לעניין הכרזה על עבירת קנס לפי סעיף קטן זה.

(ב) על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר הפנים, בהסכמת שר המשפטים, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נוספת או נמשכת שעבר אותו אדם, או בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

(ג) בלי לגרוע מהאמור בסעיף 222 לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר שקביעת עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, להסמיד עובד מעובדי משרדו בסמכות הקבועה בסעיף האמור לעניין עבירות שהוכרזו כעבירות קנס לפי סעיף קטן (א).

14ב. (א) (בוטל).

עבירת קנס לעניין סעיף 2(א)
(תיקונים:
התש"ע, התשע"א)

(ב) על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי וסעיף 14א(ב), רשאי שר הפנים, בהסכמת שר המשפטים, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה על סעיף 2(א) שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נוספת או נמשכת שעבר אותו אדם, או בהתחשב בנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יפחת מ-9,000 שקלים חדשים.

15. נעברה עבירה לפי סעיף 14 על-ידי תאגיד -

אחריות של תאגיד
[תיקון התשנ"ח
(מס' 2)]

(1) רשאי בית-המשפט להטיל עליו קנס שלא יעלה על כפל שיעור הקנס שהיה רשאי להטילו אילו לא סעיף זה;

(2) יואשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל או מנהל רשום לפי כל דין, שותף - למעט שותף מוגבל - או עובד מינהלי בכיר באותו תאגיד ואחראי לענין הנדון, אם לא הוכיחו שהעבירה נעברה שלא בידיעתם או שנקטו כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

16. הורשע אדם על עבירה לפי סעיף 14 או לפי הוראה בחיקוק אחר הקובעת כללים בדבר עיסוק בעסק הטעון רישוי לפי חוק זה, רשאי בית-המשפט, בנוסף לכל עונש שיטיל -

אמצעים נוספים
[תיקונים: התשמ"ח,
התשנ"ח (מס' 2),
התשע"א]

(1) לצוות על הפסקת העיסוק בעסק, לחלוטין או לתקופה שיקבע, אם בסגירת החצרים ואם בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק;

(2) לצוות על הנשפט להימנע באותו עסק מכל פעולה שיפרט בצו;

(3) לצוות כי לא ינהל אדם בחצרים נשוא האישום עסק טעון רישוי ללא רישיון, היתר זמני או היתר מאורז כדין וכדין ושלא יעביר לאחר את הבעלות או החזקה בעסק, אלא אם כן בידי אותו אדם רישיון, היתר זמני או היתר מאורז כדין כדין לניהול עסק זה.

סמכות בית המשפט אחרי הגשת כתב אישום

17. הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף 14, רשאי בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום לתת צו כאמור בסעיף 16, ותקפו יפקע עם ביטול כתב האישום, או עם מתן גזר הדין, או במועד שבו זוכה הנאשם זיכוי סופי, או בכל מועד קודם שנקבע בצו.

איזון בית המשפט צו בית המשפט [תיקון התשנ"ח (מס' 2)]

18. מי שאינו מקיים צו של בית המשפט לפי הסעיפים 16 או 17, דינו - מאסר שנתיים וקנס נוסף כאמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין או מאסר שבעה ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי המצאת הצו; הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יהיו לבית המשפט כל הסמכויות הנוספות שלפי סעיף 16.

בזיון בית המשפט

19. שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו בא לגרוע מסמכותו של בית המשפט לפי פקודת בזיון בית המשפט, ובצווים של בית המשפט העירוני יהיו לבית המשפט השלום כל הסמכויות לפי הפקודה האמורה כאילו ניתנו צווים אלה על-ידי בית המשפט השלום; אך לא ישא אדם באחריות גם לפי חוק זה וגם לפי פקודת בזיון בית המשפט.

צו הפסקה מינהלי [תיקון התשנ"ד (מס' 2)]

20. היה לממונה על המחוז, לממונה על איכות הסביבה, לרופא מחוזי או לראש הרשות המקומית יסוד סביר להניח שנעברה בעסק או לגביו עבירה לפי סעיף 14, רשאי הוא לצוות בכתב על הפסקה ארעית של העיסוק בעסק, אם בסגירת החצרים ואם בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה בנסיבות הענין כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק (להלן - צו הפסקה מינהלי).

תקופת תוקף של צו הפסקה

21. צו הפסקה מינהלי יעמוד בתקפו שלושים יום מיום נתינתו, אם לא בוטל לפני כן על-ידי מי שהוציא אותו או על-ידי בית המשפט; בתום התקופה של שלושים יום רשאי מי שנתן את צו הפסקה המינהלי להאריך את תקפו לתקופה נוספת של שלושים יום אם הוגש לבית המשפט כתב אישום על העבירה

ששימשה עילה להוצאת הצו; הוראות סעיף זה לא יגרעו מסמכותו של בית- המשפט לפי סעיף 17.

22. (א) הרואה את עצמו נפגע על-ידי צו הפסקה מינהלי רשאי לבקש את ביטולו בבית-משפט השלום או בבית-המשפט העירוני, שבתחום שיפוטו נמצא העסק שעליו ניתן הצו, ובית-המשפט רשאי לבטל את הצו או לאשרו, עם או בלי שינויים; הגשת הבקשה לא תעכב את ביצועו של הצו, כל עוד לא החליט בית- המשפט החלטה אחרת.

(ב) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד שני הצדדים בתוך שבעה ימים מיום הגשת הבקשה.

22.A. נעשו במקום פלוני פעולות הכנה לניהול עסק או לפתיחתו, או לשימוש במבנים, בחצרים או במקרקעין לצורך ניהול עסק טעון רישוי, בלי שניתן רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בסטייה מרישיון או מהיתר כאמור, רשאי בית משפט השלום או בית המשפט לעניינים מקומיים, ליתן צו ולפיו על המנויים בסעיף 14 או על בעל זכות בנכס או מי מטעמם, להימנע מפעולה באותו מקום במבנים, בחצרים או במקרקעין (בחוק זה - צו מניעת פעולות); בית המשפט רשאי לתת צו כאמור בכפוף לתנאים שימצא לנכון בנסיבות הענין.

23. (א) קצין משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה רשאי לצוות בכתב על סגירה לאלתר של חצרים שבהם עוסקים במכירת משקאות משכרים, אם נוכח שהדבר דרוש לשמירת שלום הציבור או להחזרת שלום הציבור שהופר; צו לפי סעיף קטן זה תקפו יהיה לתקופה שפורשה בו, ובלבד שלא תעלה על שלושים יום.

(א1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), קצין משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה, שהוסמך לעניין זה בהתאם לנוהלי משטרת ישראל, רשאי לצוות בכתב על סגירה לאלתר של חצרים כאמור בסעיף קטן (א), לתקופה שיוורה, ובלבד שלא תעלה על 15 ימים, אם מצא כי התקיימו שניים אלה:

(1) קיים חשד סביר כי בחצרים נעברה עבירה לפי סעיף 14 בשל הפרת חובה לפי סעיף 2(א1), או שנעברה עבירה לפי סעיף 193א לחוק העונשין (בסעיף זה - עבירה);

(2) למחזיק החצרים או לבעל העסק, אם הוא ידוע וניתן לאתר בשקידה סבירה, ניתנה התראה בכתב במהלך השנתיים שקדמו למועד ביצוע העבירה; התראה כאמור תימסר לאחר שהתעורר חשד סביר כי בחצרים נעברה עבירה, ובה יידרש מחזיק החצרים או בעל העסק לנקוט צעדים למניעת הישנות העבירה, וכן תובא

ביקורת צו הפסקה
על-ידי בית-
המשפט
[תיקון התשנ"ח
(מס' 2)]

צו מניעת פעולות
[תיקונים:
התשנ"ח (מס' 2),
התשע"א]

סגירת עסק של
מכירת משקאות
משכרים
[תיקון התש"ע]

לידיעתו אפשרות סגירת החצרים לפי הוראות סעיף זה במקרה של הישנות העבירה.

(2א) ניתן צו סגירה לפי סעיף קטן (1א), ובתוך שלוש שנים מיום פקיעת הצו התעורר חשד סביר לביצוע עבירה נוספת באותם חצרים, רשאי קצין משטרה כאמור באותו סעיף קטן, לצוות על סגירת החצרים לאלתר, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים אף בלא מסירת התראה כאמור בסעיף קטן (1א)(2).

(3א) לצורך ביצוע צו סגירה שניתן לפי סעיף זה רשאית המשטרה להשתמש בכוח סביר.

(4א) על צו סגירה שניתן לפי סעיף זה, יחולו הוראות סעיף 22 כאילו היה צו הפסקה מינהלי

(ב) סמכות לפי סעיף זה אינה גורעת מסמכויות אחרות לפי חוק זה.

24. בצו לפי סעיפים 16, 17, 20 או 22א, מותר להורות למשטרה או לכל מי שפורש בו להיכנס לחצרים שעליהם ניתן הצו ולהרחיק מהם כל טובין שבהם, ומותר לנקוט כל אמצעים, לרבות שימוש בכוח באופן סביר הדרוש בנסיבות הענין, כדי להבטיח ציות להוראות הצו.

ביצוע צו
[תיקון התשנ"ח
(מס' 2)]

25. מי שאינו מקיים צו הפסקה מינהלי, צו מניעת פעולות, צו לפי סעיף 23 או הוראה מהוראותיהם, דינו - מאסר שמונה עשר חודשים.

אי-קיום צו
[תיקון התשנ"ח
(מס' 2)]

26. ניתן צו לפי חוק זה לסגירת חצרים של עסק שיש בו בעל-חיים או שיש בו מצרך העלול להתקלקל אם לא יימכר מיד, רשאי מי שהוסמך לבצע את הצו לפי סעיף 24 או מי שהוא הסמיכו לכך -

הפיץ העלול להתקלקל

(1) למכור אותם במכרז פומבי או במחיר המקובל באותו יום,

ובלבד שנתן תחילה למי שהחזיק בחצרים בסמוך לפני סגירתם הזדמנות סבירה להוציאם מן החצרים;

(2) להשתמש במצרכי מזון שבמלאי העסק להזנת בעל-חיים.

27. (א) בית-המשפט יחליט, על פי בקשת אדם התובע טובת הנאה בחפץ שנמכר לפי סעיף 26, למי מגיעים דמי המכר, והוא גם רשאי לפסוק מתוכם סכום כסף לכיסוי הוצאותיו של מי שביצע את המכירה.

דמי המכר של חפץ העלול להתקלקל

(ב) לענין זה, בית-המשפט -

(1) במכירה בעקבות צו סגירה שניתן לפי סעיף 16 - בית-המשפט שנתן את הצו;

(2) בכל מקרה אחר - בית־משפט השלום שבתחום שיפוטו נמצאים החצרים הנדונים.

27.A. (א) היה לרשות רישוי, או למי שהיא הסמיכה לכך, יסוד סביר להניח כי רוכל עבר עבירה לפי סעיף 14 או שלא קיים הוראת חוק עזר לפי סעיף 11ג, רשאית היא או מי שהסמיכה לכך -

אמצעים להפסקת
עבירות של רוכל
(תיקון התשל"ח)

(1) אם הרוכל אינו מזדהה בתעודת זהות כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965 - לעצרו ולהביאו לתחנת המשטרה לשם זיהויו;

(2) לתפוס את המרכולת שבידי הרוכל וכן כל כלי ואבזר המשמש את הרוכל בעיסוקו, לרבות כל כלי ואמצעי המשמש להובלת המרכולת, לנשיאתה, להצגתה לראוה או להחסנתה (להלן - חפצי רוכל); נתפסו חפצי רוכל כאמור, ימסור לרוכל מי שביצע את התפיסה הודעה בכתב, חתומה בידו, על התפיסה, המציינת את מהות העבירה שעבר הרוכל לדעת מבצע התפיסה והמפרטת ככל האפשר בנסיבות הענין את החפצים שנתפסו.

(ב) המפעיל את סמכותו לפי סעיף זה רשאי להשתמש לשם כך במידה סבירה של כוח אם הרוכל מתנגד למעצר או לתפיסת חפציו.

(ג) המבקש להפעיל את סמכותו לפי סעיף זה מכוח הסמכה לפי סעיף קטן (א), לא יעשה כן אלא לאחר שהציג את כתב הסמכתו אם נדרש לכך.

27.B. לא הגישה רשות הרישוי לבית־המשפט, תוך 30 יום מיום שנתפסו חפצי רוכל, כתב אישום נגד הרוכל על העבירה ששימשה עילה לתפיסה, תחזיר לרוכל את חפציו שתפסה.

מועד לאישום רוכל
שהפציו נתפסו
(תיקון התשל"ח)

27.G. רוכל הרואה עצמו נפגע בתפיסת חפציו וטרם הוגש נגדו כתב אישום, רשאי לבקש מבית־המשפט המוסמך לדון בעבירה שבשלה נתפסו החפצים לבטל את התפיסה; הוגש כתב האישום, רשאי הרוכל לבקש את ביטול התפיסה מבית־המשפט שאליו הוגש כתב האישום; בית־המשפט רשאי לבטל את התפיסה או לאשרה, עם או בלי שינויים.

בקשה לביטול
תפיסה
(תיקון התשל"ח)

27.D. (א) חפצי רוכל שנתפסו יישמרו בידי רשות הרישוי, על חשבון הרוכל, עד אשר יקבע בית־המשפט מה ייעשה בהם; לרשות הרישוי זכות עכבון בחפצים כערובה לתשלום הוצאות התפיסה והשמירה, כשהיא זכאית להן על פי קביעתו של בית־המשפט.

חפצי רוכל
שנתפסו
(תיקון התשל"ח)

(ב) הורשע הרוכל בעבירה שבשלה נתפסו החפצים, רשאי בית-המשפט, בנוסף לכל עונש אחר שיטיל, לצוות על חילוט החפצים, כולם או חלקם; זוכה הרוכל בפסק-דין שאין עליו עוד ערעור או בוטל כתב האישום, יוחזרו לו החפצים.

(ג) נתפסו חפצים פסידים של רוכל, רשאית רשות הרישוי או מי שהיא הסמיכה לכך למכרם במכירה פומבית או במחיר המקובל ביום המכירה; דמי המכר, בניכוי הוצאות התפיסה, השמירה והמכירה, יבואו, לכל ענין, במקום החפצים.

28. (א) המנויים להלן רשאים להיכנס בכל עת סבירה לחצרים שבהם עוסקים בעסק טעון רישוי, או שקיים יסוד סביר לחשוב שעוסקים בו בעסק כאמור, כדי לבדוק אם מקיימים בהם הוראות חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאים שנקבעו לפי סעיף 7:

זכות בנייה
[תיקונים:
התשנ"ד (מס' 2),
התשנ"ה (מס' 2),
התשע"א]

(1) הממונה על המחוז או עובד המדינה שהסמיך לענין זה;

(2) הרופא המחוזי או עובד המדינה שהסמיך לענין זה;

(3) ראש הרשות המקומית שבתחומה נמצאים החצרים או עובד הרשות שהסמיך לענין זה;

(4) המוסמך לתת אישור להוצאת רישון או היתר זמני, כאמור בסעיף 6;

(5) הממונה על איכות הסביבה או עובד המדינה שהוא הסמיך לענין זה;

(6) קצין רפואה ראשי בצבא הגנה לישראל או מי שהוא הסמיך לענין זה, אם העסק מתנהל במחנה צבאי;

(7) בעל מקצוע שהוסמך לפי סעיפים 6ב או 6ג כשהוא פועל מכוח הוראות סעיף 16 ולצורך מילוי תפקידו לפי הסעיף האמור. אולם אין להיכנס כאמור למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך;

(ב) עובד שהוסמך על פי סעיף קטן (א) לא ישתמש בסמכותו אלא לאחר שהציג את כתב הסמכתו, אם נדרש לכך.

(ג) זכות הכניסה לחצרים לפי סעיף קטן (א) ניתנת גם לשוטר, והוא יהיה רשאי להיכנס בכל עת לחצרים כאמור גם כדי למנוע בהם הפרה של שלום הציבור. ורשאי שוטר להיכנס לבנק כדי לבדוק אם מקיימים בו הוראות התקנות לפי סעיף 11 החלות עליו.

(ד) (1) בעל מקצוע כאמור בסעיף קטן (א)(7) הנכנס לחצרים, כאמור ברישה של סעיף קטן (א), לשם פיקוח על קיום תנאי הרשיון ודרישות החוק והתקנות, ילווה בידי אחד מבעלי התפקידים המפורטים בפסקאות (1) עד (6) של סעיף קטן (א) אלא אם כן הסכים מי שמחזיק בחצרים כדין, לכניסת בעל המקצוע ומבלי שהוא מלווה כאמור.

(2) בעל מקצוע כאמור לא ייכנס לחצרים, לשם מתן סיוע להכנת, חוות דעת מקדמית או לשם פיקוח על קיום תנאים מוקדמים, מבלי שקיבל את הסכמתו של מי שמחזיק בחצרים כדין מראש.

29. (א) המפריע לאדם שהוענקה לו סמכות לפי חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאי רשיון על פיו, או שהוטל עליו תפקיד על פי אלה, להשתמש בסמכות או למלא את התפקיד או המונע זאת ממנו, דינו - מאסר שנה אחת.

(ב) המסרב להראות את הרשיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז של העסק למי שנכנס לחצרים מכוח סעיף 28, דינו - מאסר שלושה חדשים.

הפרעה
[תיקונים:
התשנ"ח (מס' 2),
התשע"א]

פרק ב' - רישוי מפעלים בטחוניים

29א. (א) שר הבטחון רשאי, מטעמים שבבטחון המדינה, לקבוע כי עסק טעון רישוי שבו עוסקים בפיתוח, בייצור, בעיבוד, באריזה, באחזקה או באחסנה של חומרי נפץ, חומרי הדף או ציוד לחימה או בתיקון ציוד לחימה - הוא מפעל בטחוני.

הכרזה על מפעל
בטחוני
(תיקון התשנ"ה)

(ב) (1) קביעה לפי סעיף קטן (א) אינה טעונה פרסום ברשומות; הודעה עליה תימסר לבעל העסק או למנהלו, לראש הרשות המקומית שבתחומה נמצא העסק, כולו או מקצתו, ולמנהל היחידה לרישוי מפעלים בטחוניים כאמור בסעיף 29ב.

(2) מנהל היחידה לרישוי מפעלים בטחוניים יודיע על קביעה כאמור בסעיף קטן (א) לחברי היחידה.

(ג) הודעה על קביעה לגבי עסק המצוי, כולו או מקצתו, מחוץ לתחום רשות מקומית, תימסר גם למי ששר הפנים הסמיכו לפי סעיף 5(א)(2).

(ד) קביעת עסק כמפעל בטחוני או ביטול קביעה כאמור ייכנסו לתוקף 30 ימים מיום שהודע עליהם לבעל העסק או למנהלו.

29ב. (א) לענין פרק זה תוקם יחידה לרישוי מפעלים בטחוניים (להלן - היחידה), וזה הרכבה:

היחידה לרישוי
למפעלים בטחוניים
(תיקון התשנ"ה)

(1) נציג שר הפנים - והוא יהיה מנהל היחידה;

(2) נציג שר הבריאות;

(3) נציג השר לאיכות הסביבה;

(4) נציג שר המשטרה;

(5) נציג שר העבודה והרווחה;

(6) נציג שר הבטחון;

(7) נציג הרשויות המקומיות שימנה שר הפנים מבין ראשי הרשויות המקומיות.

(ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיפים 6, 7 ו-7א, רשאי מנהל היחידה להיוועץ ביחידה בכל ענין הנוגע למילוי תפקידו.

29ג. על אף האמור בסעיף 5, מנהל היחידה הוא רשות הרישוי למפעלים בטחוניים.

רשות הרישוי
למפעלים בטחוניים
(תיקון התשנ"ה)

29ד. לענין מפעל בטחוני -

סמכויות נציגי
השרים ביחידה
(תיקון התשנ"ה)

(1) יראו נציג שר ביחידה כמי שהוסמך באופן בלעדי על-ידי אותו שר לענין סעיפים 6, 7 ו-7א; נבצר מנציגי שר כאמור למלא את תפקידו, רשאי השר למנות אחר כנציגו ביחידה;

(2) יהיו לנציג שר הבטחון ביחידה סמכויות של מי ששר הסמיכו לענין סעיפים 6, 7 ו-7א, הכל למטרה של שמירה על בטחון המדינה.

29ה. לא יינתן אישור מוקדם לפי סעיף 6 ולא יינתן רשיון או היתר זמני למפעל בטחוני, אלא אם כן ניתנה לראש הרשות המקומית שבתחומה נמצא המפעל הבטחוני, כולו או מקצתו, או לנציגו, הזדמנות להשמיע דברם בפני היחידה במליאתה.

שמועת ראש
הרשות המקומית
[תיקונים: התשנ"ה,
התשנ"ה (מס' 2)]

29ו. (א) רשיון שניתן לעסק שהיה בתוקף ערב כניסתה של הקביעה לפי סעיף 29א(א) לתוקף, יעמוד בתוקפו ויראוהו כאילו ניתן בידי מנהל היחידה.

תוקף רשיון
(תיקון התשנ"ה)

(ב) רשיון שניתן למפעל בטחוני, שהיה בתוקף ערב כניסתו לתוקף של ביטול הקביעה לפי סעיף 29א(א), יעמוד בתוקפו ויראוהו כאילו ניתן בידי רשות רישוי לפי סעיף 5.

29ז. על אף האמור בסעיף 14, הסמכות ליתן התראה לפי חוק זה תהיה בידי מנהל היחידה; התראה כאמור יכול שתינתן בין ביוזמת מנהל היחידה ובין על-פי דרישת נציג שר ביחידה.

התראה
(תיקון התשנ"ה)

29ח. (א) על אף האמור בסעיף 20, הסמכות ליתן צו הפסקה מינהלי תהיה בידי מנהל היחידה בלבד, בין ביוזמתו ובין על-פי בקשת נציג שר ביחידה.
(ב) סירב מנהל היחידה לבקשה של נציג שר ביחידה ליתן צו הפסקה מינהלי, יביא מנהל היחידה את הענין לפני שר הפנים, אשר יכריע בדבר לאחר התייעצות עם שר הבטחון ועם השר שנציגו ביקש את הוצאת הצו; מנהל היחידה יפעל על פי החלטת שר הפנים.

צו הפסקה מינהלי
(תיקון התשנ"ה)

29ט. (א) על אף האמור בסעיף 28, מנהל היחידה או מי שהסמיך לענין זה, וכן חברי היחידה, והם בלבד, רשאים להיכנס למפעל בטחוני, כדי לקבוע תנאים למתן רשיון לאותו מפעל או כדי לבדוק אם מתקיימים בו הוראות חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאי רשיון שניתן על פיו.
(ב) חברי היחידה רשאים להציע למנהל היחידה אנשים שהוא יסמיך לענין סעיף קטן (א).

זכות בניה
(תיקון התשנ"ה)

29י. (א) שר הפנים רשאי, בהתייעצות עם שר הבטחון, לקבוע כללים בדבר -
(1) סדרי העבודה של היחידה המתייחסים לאבטחת רשומות ומידע;
(2) הדרכים לקביעת התאמתם הבטחונית של חברי היחידה ושל הפועלים במסגרתה או מטעמה;
(3) סדרי הכניסה למפעל בטחוני.
(ב) כללים לפי סעיף קטן (א) אינם טעונים פרסום ברשומות.

סדרי עבודת היחידה
(תיקון התשנ"ה)

29יא. לא יותקנו תקנות לפי חוק זה לגבי מפעלים בטחוניים אלא לאחר התייעצות עם שר הבטחון.

תקנות לגבי מפעלים בטחוניים
(תיקון התשנ"ה)

פרק ג' - הוראות שונות

(תיקון התשנ"ה)

30. הטוען שבידיו רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה - עליו הראיה.

חובת הראיה
[תיקונים: התשנ"ה
(מס' 2), התשע"א]

31. (א) אגרה בעד רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה שניתן על ידי רשות הרישוי המקומית תשולם לקופת אותה רשות מקומית; ניתן הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז על ידי אחר, תשולם האגרה לאוצר המדינה. אגרה בעד חוות דעת מקדמית שנתן נותן אישור או שנתנה רשות רישוי לגבי עסק מחוץ לתחומה של רשות מקומית, או שנתן מנהל היחידה למפעלים בטחוניים, תשולם לאוצר המדינה; אגרה בעד חוות דעת מקדמית שנתנה רשות רישוי לגבי עסק שבתחום הרשות המקומית, תשולם לקופת אותה רשות מקומית.

תשולם אגרות
וקנסות
[תיקונים:
התשנ"ח (מס' 2),
התשע"א]

(ב) קנס ששולם בקשר לעבירה לפי חוק זה שנעברה בתחומי רשות מקומית פלונית, יועבר לקופתה של אותה רשות מקומית.

32. לענין חוק זה יראו כעסק גם כל עיסוק של חבר-בני-אדם, בין מואגד ובין לא מואגד, אף שאיננו לשם הפקת רווחים אם נתקיים בו אחד מאלה:

עיסוק של חברי
בני-אדם

(1) הנהנים היחידים ממנו הם חבריו שהצטרפותם מותנית למעשה בתשלום דמי חבר בלבד;

(2) אילו היה מקום העיסוק פתוח לקהל הרחב - היה נחשב כעסק.

33. לענין חוק זה רואים אדם כעוסק בעסק פלוני, אף אם התעסקותו זו היא רק חלק מעסקו העיקרי או באה לסייע לו בהשגת מטרה של עסקו העיקרי; אין נפקא מינה אם העסק העיקרי טעון רישוי אם לאו.

התעסקות כחלק
מהעסק העיקרי

34. מינויים, הסמכות ואישורים לפי חוק זה יהיו בכתב.

מסמכים בכתב

35. (בוטל).

מכירת משקאות
בשעות נוספות
(תיקון התשע"א)

36. (א) רשות מקומית העוסקת בתחומה בעסק טעון רישוי, רשאי מי שהוסמך לאשר את הוצאת הרישיון לפי סעיף 6 לולא היה העוסק רשות מקומית, לקבוע אותם תנאים לעיסוקה שהיה מוסמך להטילם לפי סעיף 7 לולא היה העיסוק בידי רשות מקומית, והרשות המקומית חייבת לקיים תנאים אלה ואת התקנות שנקבעו לעסק כאמור לפי סעיפים 9 עד 11.

עיסוק של רשות
מקומית
(תיקון התשל"ד)

(ב) בלי לגרוע מכל תוצאה שנקבעה בדין אחר לא-יקיום חובה המוטלת על רשות מקומית, דין אי-קיום תקנות או תנאים כאמור על ידי רשות מקומית כדין אי-קיום תקנות או תנאים לרישיון על ידי מי שעוסק בעסק טעון רישוי.

37. סמכויות לפי חוק זה אינן גורעות מסמכויות לפי חיקוק אחר וקיום חיובים לפי חוק זה אינו משחרר מקיום חיובים לפי חיקוק אחר.	שמירת סמכויות והיובים
38. שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו בא להוסיף על סמכויותיו של בית משפט עירוני להטיל קנס או מאסר לפי פקודת בתי המשפט העירוניים.	שמירת סמכויות בתי המשפט העירוניים
38א. שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין בהליכים לפי חוק זה.	תקנות סדרי דין (תיקון התשל"ד)
38ב. שר הפנים רשאי להתקין תקנות, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, בדבר קביעת מועדים לטיפול בבקשות לרשיון ולהיתר זמני, ובכלל זה קביעת מועדים למתן החלטה של רשות רישוי לפי סעיף 5 ושל נותן אישור לפי סעיף 6, וכן בדבר קביעת מועדים למתן חוות דעת מקדמית; בתקנות לפי סעיף זה רשאי שר הפנים לקבוע כי משעבר המועד שקבע, יראו את האישור לפי סעיף 6 כאילו ניתן לצורך מתן היתר זמני, או את הבקשה לרשיון או להיתר זמני, כאילו אושר מתן היתר זמני.	תקנות [תיקון התשנ"ח (מס' 2)]
39. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בכפוף לאמור בסעיפים 10 עד 11ב, להתקין תקנות לביצועו.	ביצוע
40. פקודות אלו (להלן – הפקודות הפוקעות) – בטלות: (1) פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן); (2) פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935; (3) פקודת השעשועים הציבוריים, 1935.	ביטולים
41. בכל חיקוק שבו נאמר כי למונחים "שעשוע ציבורי" או "עינוג ציבורי" תהא המשמעות שיש להם בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935, תהא להם המשמעות שיש לעינוג ציבורי בסעיף 3.	התאמת חיקוקים
42. (א) המלאכות והעסקים המפורטים כסוג א' בתוספת לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) כנוסחם ערב תחילתו של חוק זה, יראו כעסקים טעוני רישוי שנקבעו בצו לפי סעיף 1 בהתייעצות עם שר הבריאות, אלה המפורטים כסוג ב' בתוספת האמורה – יראו כעסקים טעוני רישוי שנקבעו בצו לפי סעיף 1 גם בהתייעצות עם שר המשטרה, ואלה המפורטים	הוראות מעבר

כסוג ג' בתוספת האמורה - יראו כעסקים טעוני רישוי שנקבעו בצו לפי סעיף 1 גם בהתייעצות עם שר החקלאות.

(ב) רשיון שהיה תקף ערב תחילתו של חוק זה וניתן לפי אחת הפקודות הפוקעות לעסק הטעון רישוי לפי חוק זה, יראו אותו מיום תחילתו של חוק זה כאילו ניתן על פי חוק זה, וכל תנאי של רשיון כאמור יראו אותו כתנאי לרשיון לפי חוק זה; אולם תקפו של רשיון כאמור יפקע לא יאוחר מאשר במועד שבו היה פוקע על פי הפקודות הפוקעות.

4.3 התנאים המיוחדים שנקבעו מכוח סעיף 7 לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ואשר העתקים מהם הונחו בלשכת המנהל הכללי של משרד הבריאות ובלשכות הבריאות המחוזיות, יעמדו בתקפם ויראו אותם כאילו נקבעו לענין סעיף 7 לחוק זה, והוא כל עוד לא הוחלפו או שונו לפי חוק זה.

שמירת תקפם של
תנאים מיוחדים

4.4 תחילתו של חוק זה היא ביום י"א בטבת התשכ"ט (1 בינואר 1969).

תחילה

תוספת

(סעיף 2(א)(1)(2)(א))

(תיקון התש"ע)

עסקים טעוני רישוי כמפורט להלן:

- (1) מסעדה, בית קפה, הסעדה;
- (2) עסק למכירת משקאות משכרים אשר מוגשים לצורך צריכה במקום ההגשה;
- (3) בית מלון, פנסיון, אכסניה, ובלבד שאינם מיועדים בעיקרם למתן שירותי אירוח ולינה לקטינים;
- (4) מקום לעריכת מופעים וירידים, קולנוע, תאטרון, אמפיטאטרון, מקום אחר לעריכת אירועי תרבות בידור וספורט תחת כיפת השמים, דיסקוטק, יריד שלא במבנה של קבע וכלי שיט המשמש לעינוג ציבורי;
- (5) אולם שמחות וגן אירועים.

חיים משה שפירא
שר הפנים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה